

AT DELE LEJR MED EN TUNESISK GRUPPE

At dele lejrplads med en fremmed spejdergruppe er altid en balanceakt i samarbejde. Man gør aldrig tingene helt på samme måde, og det kræver gensidig respekt og opmærksomhed, for at få det hele til at fungere ordentligt.

Jeres gruppe skal snart dele Korpslejroplevelsen med en tunesisk spejdergruppe. Her vil forskellene ikke kun bestå i vaner og traditioner, men også være præget af religiøse og kulturelle aspekter. Nedenstående er en række faktorer som I som gruppe bør overveje og tale om både blandt ledere og børn, før I tager af sted på lejren, for derigennem at sikre en så sjov og gnidningsfri lejr for alle deltagerne.

Vi håber I vil finde den behjælpelig, at I alle får en rigtig god lejr.

Mvh ARAB – udvalget.

KØNSOPDELING

Det tunesiske spejderkorps er administrativt kønsopdelt, hvilket betyder at de kvindelige medlemmer er medlem af WAGGS og de mandlige af WOSM. Meget lig Det Danske Spejderkorps i Danmark. Denne konstruktion er dog i det tunesiske tilfælde ikke kun valgt af administrative årsager, men også fordi man i Tunesien visse steder differentierer aktiviteterne mellem de to køn og opdeler drenge og piger til møderne.

I forbindelse med det daglige spejderarbejde er der stor forskel på, hvordan den enkelte tunesiske gruppe stiller sig i forhold til, hvad drenge og piger må lave sammen. Som tommelfingerregel kan man regne med, at de mindre børn gerne må lave aktiviteter sammen, men der kan være visse restriktioner når børnene kommer i teenagealderen. Rent geografisk er reglen at tunesiske grupper fra syd, i højere grad kønsopdeler end grupperne i nord.

Som I nok kan læse ud af ovenstående, er det ikke muligt at sige noget entydigt om, hvad de tunesiske spejdere må og ikke må på tværs af kønnene, og derfor er det så meget desto vigtigere at I gør en dyd ud af at inddrage de tunesiske ledere og spørge dem til råds, hvis I skal lave aktiviteter sammen, eller hvis tuneserne skal af sted på aktivitet alene.

Sørg for at de tunesiske ledere ved hvad aktiviteten går ud på, og om der indgår elementer som kropskontakt og opdeling af patruljerne i mindre enheder, hvor man kan forestille sig, at en pige kan komme i en gruppe bestående udelukkende af danskere. På den måde får de tunesiske ledere mulighed for at tage ansvar og forholde sig til, om den pågældende aktivitet er passende at deltage i for deres spejdere, og i som danske ledere risikerer ikke at blive stillet til regnskab for, hvad de tunesiske børn har lavet, eller i sidste øjeblik få at vide, at de tunesiske spejdere ikke må deltage i den pågældende aktivitet.

Det er dog under ingen omstændigheder jeres ansvar at finde erstatningsaktiviteter, hvis de tunesiske spejdere ikke vil deltage i en given aktivitet.

MAD

I Tunesien spises ikke svinekød af religiøse årsager. Svinekød udgør, en stor del af menuen på danske spejderlejre og i mange danske hjem, hvorfor det er vigtigt at huske at informere værtsfamilierne om at undgå svinekødet, både i forbindelse med homestays og lejre i Danmark.

Derudover skal alt kød serveret for de tunesiske spejdere være Halal-slagt, hvilket vil sige at det slagtes efter specifikke religiøse forskrifter. Det vil altså sige, at det ikke er nok at købe normalt kalv, lam eller kylling. Kødet er mærket på en speciel måde, hvis det er halal. Som oftest er alt kylling fra Danmark halal. (Fisk kan altid serveres, hvis man ikke har adgang til halal-slagt kød).

I Tunesien spiser man generelt senere end man gør i Danmark og man ser det som høfligt at spise det der bliver serveret og at spise op. Der er således både ligheder og forskelle mellem dansk og tunesisk bordskik, og også her vil det være en god ide at tage en snak med de tunesiske ledere i starten af lejren om, hvordan I skal indrette jeres program for madlavning, opvask, bordregler osv. Vær ikke bange for at stille krav, og set i forhold til ovenstående regler om kønsfordeling, så er det kun godt for drengene at lære, at hvis man vil have noget at spise, så skal man også være med til at lave maden!

RELIGION

En række af forskellene mellem det danske og tunesiske spejderkorps, kan tilskrives religiøse forskelle. Dog er der umiddelbart flere lighedspunkter mellem vores to religioner end man umiddelbart går ud fra. Disse ligheder skyldes, at vi i begge religioner deler Det Gamle og Det Nye Testamente. Muslimerne har derudover deres egen hellige bog: Koranen. Prøv eventuelt at se de forskellige ligheder og forskelle mellem vores to religioner her: <http://christianityinview.com/xncomparison.html> eller læs "Islam for Begyndere" som er vedhæftet nedenfor dette skriv.

FERIER OG HELLIGDAGE

Den arabiske kalender følger månen, hvilket gør, at deres højtid Ramadanen og efterfølgende Eid ikke ligger samme tid hvert år. Begge højtider kan give problemer for udveksling og samarbejde, da Ramadanen er fastemåned for muslimer, hvilket vanskeliggør spejderlejr, og Eid er festen efter Ramadanen, og kan sammenlignes med de kristnes juleaften, hvor man ser meget til familie og venner.

I år starter Ramadanen ca. den 11. august og Eid er formentlig den 9. september i Nordeuropa. Hvilket betyder, at det ikke vil være aktuelt for Korpslejren. Cirka tidspunkterne skyldes at de muslimske højtider følger månekalenderen i modsætning til den Gregorianske kalender, så i forhold til den Gregorianske kalender, forskydes de muslimske helligdage. Ca 11 dage frem hvert år.

BEKLÆDNING, HERUNDER ÅRSSTJERNER

Kravene til daglig påklædning er anderledes i Tunesien end i Danmark. De grundlæggende forskelle er opsummeret nedenfor:

- Som hovedregel er benene tildækket til knæet.
- Skuldrene er dækket.
- Når man går i moske skal kvinder bære tørklæde, og mændene skal have lange bukser på.
- På stranden har man badetøj på, og kvinderne går som udgangspunkt ikke i bikini.
- Det er af stor betydning at være ordentlig klædt i et arabisk land, så folk prøver altid at gå så pænt klædt som muligt. Dog i væsentlig mindre grad på en spejderlejr.
- Generelt er det en god ide at lure stemningen og se hvad tuneserne gør. Hvis du er i tvivl kan du altid spørge dig frem hos de tunesiske ledere eller en af rejseliderne.

Det er vigtigt at pointere at ovenstående ikke skal ses som et sæt regler for, hvordan vi som danskere skal klæde os, men som en hjælp til at forudsige, hvor der kan opstå konflikt og diskussion i forhold til påklædning. Det er vigtigt at udvise respekt for vores samarbejdspartner, men det er også vigtigt at de forstår at de er på besøg hos os, hvor der gælder andre regler og skikke end i Tunesien. Vi opfordrer til at I som ledergruppe tager en fælles snak om påklædning så tidligt som muligt, så I kan få udstukket nogle retningslinjer enten for alle eller for hhv. de tunesiske og danske spejdere, så det ikke bliver et diskussionsemne i en situation hvor det vil være svært at tale sig til rette på stående fod.

Vores årsstjerner (en sekskantet stjerne båret ved højre brystlomme visende det antal år spejderen har været medlem af korpset) kan vække yderst uheldige associationer grundet ligheden med jødestjernen/zionismens symbol. Denne stjerne vil derfor kunne fremkalde stærke reaktioner hos nogle. Vi har informeret vores samarbejdspartner om, at symboliken ikke har nogen sammenfald med zionismens symbol, og pointeret at ved besøg i Danmark måtte de tunesiske spejdere respektere dette mærke og i videst muligt omfang prøve at forstå, at der intet religiøst eller politisk ligger bag. Det kan være nødvendigt at forklare dette igen, for tunesere der ikke har deltaget i samarbejdet før.

SPROG

Arabisk er et sprog langt fra dansk og engelsk. Der er standard arabisk, som er fælles for de arabiske lande, og så har landene deres dialekt. Den tunesiske dialekt bærer tydeligt præg af fortiden som fransk koloni. Tuneserne lærer engelsk i skolerne samtidig med os, det er det tredje sprog efter arabisk og fransk. Det er dog stadig et fåtal af tuneserne, der er i stand til at føre en flydende samtale på engelsk.

KROPSSPROG

Uden at tænke over det udfører vi konstant, i samhandling med andre, ekspressiv kommunikation delvist ufrivilligt gennem vores kropssprog. Mange af disse udtryk er for os naturlige og vi forstår hinanden uden at tænke herover, men vores kropssprog kan opfattes anderledes af tuneserne. et eksempel kan nævnes i vores "vink med pegefingern" af betydningen "kom", som i Tunesien opfattes som yderst uhøfligt.

Det er vigtigt at vi som danskere er bevidste om vores kropssprog, men der opfordres dog ikke til overdreven forsigtighed. Opstår der misforståelser fra den ene eller den anden side er det vigtigt at få talt om det.

PUNKTLIGHED

Vi har i Danmark en meget høj grad af punktlighed. At vores samarbejdspartner har samme forhold til deadlines og mødetidspunkter kan vi ikke forvente, men da store dele af finanserne til det kommende projekt vil komme fra dansk side, er det yderst vigtigt at bl.a. ansøgningsfrister hos DUF bliver overholdt.

Ydermere har vi behov for som spejdere at kunne stole på aftaler om tidspunkter, da vi igen har ansvaret for distribution af informationer, rejsetider og afholdelse af arrangementer.

Punktligheden bør, efter anbefaling fra DUF, behandles med tuneserne, så det italesættes hvorfor det er så vigtigt for os.

SAMTALEMNER OG PRÆSENTATION AF VENNER

I Tunesien er der en høj grad af ytringsfrihed, men visse emner kan ikke diskuteres på grund af landets politiske historie. Det vil derfor ikke være muligt at snakke politik i en ikke-politisk organisation, som spejderne er, og man skal være påpasselig og varsom når man diskuterer religion.

Historisk set har den arabiske region et ekstremt følsomt område i form af staten Israel. Det er et spørgsmål om stærke følelser, som den dag i dag udgør et område som skal behandles med så stor forsigtighed, at vi vil opfordre til at undgå at tale herom.

I den arabiske kultur har det stor betydning, at andre (især betydningsfulde personer) siger god for en. Derfor vil du opleve, at du vil blive præsenteret for folk hvor de vil blive rost og beskrevet. Husk, at det kan være en god ide at gøre det samme - Introducerer hinanden, gerne med megen ros, beskrivelse af personens funktion samt en lille anekdote.

Derudover kan det være en god ide at huske på følgende:

- Der er en anden kultur mht berøring mellem mænd
- Danskere taler lidt og relativt lavmældt, tuneserne taler meget og temmelig højt. Arabere kan derfor tro, at der er noget galt eller at det der foregår ikke er godt nok hvis man bare sidder og chiller lidt, og som dansker kan man nemt føle sig skældt ud, når man taler med en tuneser.
- Ros gerne tunesiske ledere der gør et godt stykke arbejde gerne mens andre (især højere i hierarkiet) hører på det. Der er ingen jantelov i Tunesien, og det vil øge chancerne for, at den person du arbejder godt sammen med, kan få tingene igennem som I ønsker det.
- Vi er værter, hvilket betyder at tuneserne vil forvente stor gæstfrihed fra vores side, men også generelt accepterer (efter en vis debat) at tingene bliver på vores måde.

ALDER, AUTORITET OG TITLER

Som behandlet i foregående afsnit er de nære pårørende af en anden betydning i de arabiske lande. De fleste unge bor hjemme indtil de gifter sig. Omkostningerne for indgåelse af ægteskab i Mellemøsten er høje, hvorfor mange først bliver gift efter at være fyldt de tredive. Dette medvirker til at hæve aldersgrænsen for, hvornår man socialt set går fra ung til voksen. Faderen er familiens overhoved. Således hænger autoritet sammen med alder, og til en vis grad også køn. I det professionelle liv er titler meget vigtige. Således oplever danske ungdomsorganisationer ofte, at opfattelsen af "ung"-begrebet adskiller sig i høj grad fra den vi arbejder med herhjemme. En hierarkisk beslutningsstruktur skaber en stor grad af personafhængighed. Kender man ikke den rette kan tingene ikke lykkes. Kender man omvendt den rette, kan tingene nogle gange lykkes med en forbavsende hastighed

I vores samarbejde på lejren vil det derfor være vigtigt at finde frem til hvem, der er den endelige beslutningstager, og sørge for at han, for det vil være en ældre mand der er øverst i hierarkiet, er indforstået med den konkrete beslutning. Ellers risikerer man at en leder siger ja til en given beslutning, men at den efterfølgende bliver annulleret af "Alfa – hannen" højere oppe, uden at det nødvendigvis bliver kommunikeret tilbage til jer danske ledere, hvilket selvsagt kan give problemer.

I de arabiske spejderorganisation er der derfor mange gamle og ikke mange unge ledere. Derfor kan det virke mærkeligt på tuneserne at vi er helt unge der har meget ansvar. Vær derfor opmærksom på kontakten mellem unge danskere og gamle tunesere, og forklar tuneserne grundigt, at unge danske ledere har lige så meget at skulle have sagt som ældre, og at det derfor i dansk kulturforståelse er uforskammet at overhøre eller tilsidesætte unge lederes ideer, holdninger og argumenter.

ALKOHOL

Det er ikke tilladt for muslimer at drikke alkohol. Nogle af vores kontakter i Tunesien nyder et glas vin i ny og næ. Således er alkoholforbudet kontekstafhængigt. Fredag er dagen for bøn og det kan i særlig grad denne dag virke fornærmende, hvis udefrakommende drikker alkohol.

I spejdersammenhænge er det helt udelukket at drikke alkohol, også for lederne. Kombineret med at Korpslejren officielt er alkoholfri, vil det være en god ide, hvis I tænker over, hvordan I vil forholde jer til lederhygge og alkohol i lejren.

ISLAM FOR BEGYNDERE

Begyndelsen: Muhammeds liv og Islams udbredelse på den arabiske halvø

Islam betyder "hengivelse til Gud" og Allah, som er en sammentrækning af ordene al – il – lah betyder "Guden". Allerede her, kan man se vigtigheden ved at påpege i Islam, at man giver sig hen til én Gud. Islam er også med rette blevet betegnet som den yngste af de monoteistiske verdensreligioner (Religioner der mener der kun er én Gud.)

Islam trådte ind på den historiske og religiøse verdensscene i første halvdel af 6 - tallet, da handelsmanden Muhammed (født 570. e.kr) i 610 fik en profetisk drøm, hvor han af ærkeenglen Gabriel blev pålagt at være Guds sendebud. Muhammed påtog sig denne opgave og begyndte efter kort tid, at prædike i Mekka.

Muhammeds gerninger var i starten primært profetiske, og medens han virkede i sin fødeby Mekka, formanede han først og fremmest folk, at føre et fromt og socialt engagerende liv.

I 622 tvang modstanderne af Muhammed ham til at forlade Mekka og drage til byen Yathrib, senere Medina (af Madinat an – nabi, profetens by). Denne vigtige handling markerer indledningen til den islamiske tidsregning og førte også til, at Muhammed trådte i karakter som politiker og hærfører. Muhammed havde stor succes med at mægle og udglatte uoverensstemmelser mellem de forskellige arabiske stammer, som ellers traditionelt havde ligget i evige konflikter, i høj grad med blodhævnbegrebet som drivkraft. Ved at forene stammerne omkring en fælles tro på Allah, og få nedtonet brugen af blodhævn styrkede Muhammed Islams politiske og økonomiske magt. Han svækkede yderligere sine modstandere gennem en række vigtige militære sejre. Tilsammen banede det vejen for, at han i 630 kunne vende tilbage til Mekka, og indtage byen uden kamp. Efterfølgende behandlede han sine tidligere modstandere nådigt, og vandt derved endnu flere tilhængere.

Kaabaén, den sorte Hellige sten der tidligere havde været centrum for den polyteistiske flergudedyrkelse, på den arabiske halvø (Som i dag består af Saudi–Arabien, Yemen Oman, Qatar, Bahrain og De forenede Emirater) blev nu gjort til Islams centrum.

Vigtige elementer af Islam

Islam holder som andre monoteistiske religioner fast i sit absoluthedskrav, dvs. at det er en stor synd at tilbede andre Guder end den ene. I Islams tilfælde altså Allah.

Troen er i høj grad bygget op omkring de 5 søjler

Trosbekendelse

Bøn

Almisser (skat)

Faste

Pilgrimsfærd til Mekka.

Islam består dels af en række faste og skemalagte ritualer, så som de fem daglige bønner mod Mekka, som kombineres med en række mere sociale religiøse fester.

Bønnen foregår enten i hjemmet, eller i moskeen, det islamiske gudshus.

Islam, jødedommen og kristendommen

En muslim vil typisk sige, at Islam er den tredje og endelige version af Guds vilje, med jødedommen som første skridt og kristendommen som mellemstation, ikke helt ulig det faktum, at de kristnes "gamle testamente" er en af jødedommens vigtigste hellige bøger. Ifølge Islam var Muhammed "profeternes segl", dvs. han afsluttede profeternes samlede gerning, og fik bragt gudetroen tilbage på sit oprindelige spor. Mange muslimer vil derfor sige, at man ikke skabte en ny religion, men blot genoprettede den gamle.

Denne indstilling kan man også se tydeligt i den muslimske omgang med de to andre monoteistiske religioner, og i de muslimske religiøse ritualer.

Islam var i lang tid langt mere pragmatisk og fremkommelig i sin omgang med de to andre monoteistiske religioner. Jøder og kristne levede således langt mere frit og lovmæssigt beskyttet i middelalderens muslimske lande, end jøder og muslimer gjorde på samme tid i kristne lande.

Hvad de muslimske ritualer angår, ser man også tydeligt et sammenfald.

De muslimske og jødiske spise og renselsesregler er for eksempel meget ens. Blandt andet er det forbudt begge parter af spise svin.

Tanken om et lineært udviklingsforløb kan man også se ved, at Islam ser mange af de jødiske og kristne profeter som meget vigtige. Jesus er for eksempel den 4 vigtigste profet efter Muhammed, Moses og Abraham. I Islam taler man decideret om "bogens folk" hvormed der menes jøder, kristne og muslimer. I de muslimske lande havde jøder og kristne en række rettigheder og pligter, som ikke monoteister ikke havde, hvilket alt i alt var en større fordel end ulempe.

Vigtige religiøse skrifter:

De to vigtigste religiøse skrifter i Islam er først og fremmest Koranen, den hellige bog hvori man kan læse de budskaber som Gud gav Muhammed direkte og ordret. Det næst vigtigste er Hadith. Optegnelser over profetens udsagn og gerninger.

Hvorfor skændes vi?

Taget alle disse ligheder og sammenfald mellem religionerne i betragtning, kan det undre at der har været og fortsat er, så meget fjendskab mellem muslimer, kristne og jøder.

Der er tydeligvis en række teologiske forskelle, som er næsten uoverstigelige. For med tre religioner der hævder der kun er én sand Gud, og mener deres egen er den rigtige, kan det ikke undgå at føre til uoverensstemmelser.

Mange af de forskelle, som man taler om i dag, og som sætter skarpe skel i Europa mellem kristne og muslimer, handler i høj grad lige så meget om kultur som om religion. Konfliktpunkter som sex før ægteskabet, tørklæder, valg af ægteskabspartner, og unges ret til medbestemmelse i samfundet bunder langt mindre i religion end i forskellige kulturelle normer blandt nye og gamle indbyggere i de europæiske lande, og på tværs af generationer. I alle tre religioner kan man finde strenge regler om seksuel mådehold, respekt for de ældre og påklædning, men hvordan de takles og behandles handler i høj grad om det pågældende lands kultur og religionshistoriske udvikling. Går man bare 100 år tilbage i tiden, vil man for eksempel kunne se, at det i Danmark blev betragtet som moralsk og religiøst helt forkert at have sex før ægteskabet og man tillagde ikke ungdommens holdninger og drømme særlig stor betydning.

En dialog om hvad der er den mest rigtige og retfærdige måde at indrette et samfund på, er altid vigtig, og en forudsætning for at et samfund kan udvikle sig. Når man ikke kun taler om ideologiske, men også religiøse forskelle, er det vigtigt at en sådan dialog foregår med respekt for hinandens synspunkter og at man husker på, at det er meget fundamentale forhold man diskuterer, som man højst sandsynligt hverken kan eller skal forsøge at nå til enighed om. Men dialogen er stadig meget vigtig, da den gør det muligt for os at forstå hinandens forskelligheder bedre, hvilket kan være med til at gøre det nemmere at forstå, når kristne og muslimer foretager sig ting, som forekommer modparten særdeles mærkeligt og forkert, ud fra ens eget kulturelle og religiøse ståsted.

FORBEHOLD

Det er vigtigt at understrege at dette dokument er udfærdiget af ARAB – udvalget. Indholdet er udformet på baggrund af forfatternes personlige viden og dømmekraft, og i forhold til forskellene mellem kristendommen og Islam er det vigtigt at pointere, at det ovenfor beskrevne ikke skal ses som et udtryk for KFUM – Spejdernes officielle holdning. Rigtig mange mennesker vil formentlig være i dele af denne fremstilling, så udvis altid respekt og hensynsfuldhed, når talen falder på forskelle mellem kristendommen og Islam, der er mange holdninger til dette spørgsmål, og det kan føre til en meget lang og følelsesladet debat.

Skrevet af: Martin Brorson Prag